

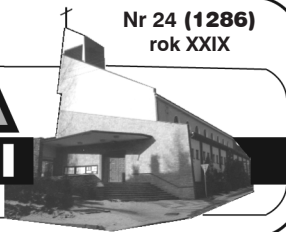
PARAFIA

U JEZUSA I MARYI

19 CZERWCA 2022

CENA 1 Zł

Nr 24 (1286)
rok XXIX

12. NIEDZIELA ZWYKŁA

I czyt.: **Za 12, 10-11; 13, 1**

Psalm: **63, 2-6.8-9**

II czyt.: **Ga 3, 26 – 29**

Ewangelia: **Łk 9, 18 - 24**

Wdzięczność

Kochani Parafianie!

Boże Ciało już za nami. Dziękuję wszystkim, którzy wzięli udział w procesji, ustroili ołtarze w piękne kwiaty, dziękuję dzieciom pierwszokomunijnym i ich rodzicom, siostram, ministrantom, szafarzom, panu Dawidowi, naszemu kościelnemu za wszelką pomoc i trud w przygotowaniach do tej uroczystości. Było pięknie! Dwa lata z rzędu mieliśmy procesję tą samą trasą, być może za rok zrobimy na Ptasim Osiedlu. Jest to organizacyjnie trudniejsze, ale jeśli będzie taka wola parafian, to tak będzie. Omówimy to z nową radą parafialną. Dziś w gazetce jest podany jej skład. Pierwsze spotkanie zrobimy we wrześniu.

Dziękuję także za wszystkie życzenia urodzinowe, miłe słowa i prezenty. No cóż, szczerze mówiąc mam swoje za uszami, ale mam też świadomość, że jestem w ręku Boga. Jestem z Wami i dla Was jako proboszcz tak, jak potrafię. Ufam, że z Bożą i Waszą pomocą nasza wspólnota parafialna będzie nadal budowała Królestwo Boże. Kończymy czwarty rok razem. Co przed nami, nie wiemy, ale jedno jest pewne, że dokądkolwiek idziemy, Pan Bóg idzie nam naprzeciw.

Procesja Bożego Ciała – 16.06.2022 (fot. Andrzej Jurek)

Piszę te słowa w burzowe popołudnie, w dniu Bożego Ciała. I myślę, że Pan Bóg uśmiechnął się do nas także przez piękną pogodę, bo przecież ta burza mogła się wydarzyć w czasie procesji i byłaby kłapa. Przed nami ostatni tydzień roku szkolnego, a potem czas wakacji. Gazetka za tydzień będzie miesięcznikiem na cały lipiec. Eucharystia znaczy dziękczynienie. Bądźmy wdzięczni, Bóg jest dobry dla nas!

Wasz Proboszcz
Ks. Tomasz Jaklewicz

WYZNANIE I MODLITWA

1 „Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie...”. Tylko u św. Łukasza pojawia się wzmianka o modlitwie stanowiącej okoliczność wprowadzającą do owego słynnego dialogu o tożsamości Jezusa. Pan modli się na osobności, ale jednocześnie są z nim uczniowie. Jest w tym coś paradoksalnego. Można to odczytać tak, że Jezus w jakiś sposób wprowadza uczniów w swoją modlitwę, w „przestrzeń” swojej relacji z Ojcem. To modlitwa jest tym momentem, tym „miejscem”, w którym pojawia się pytanie o to, kim jest Jezus. Co to oznacza dla nas? Kiedy zaczynam się modlić, wtedy muszę jakoś odpowiedzieć na pytanie, z kim właściwie rozmawiam. Czy gadam do obrazu czy rozmawiam z Kimś prawdziwym, z Przejacielem, który prowadzi mnie do Boga. Jeśli na modlitwie zwracam się do Jezusa, to samym potwierdzam, wyznaję, że On jest Mesjaszem.

2 Tłumy uważają Jezusa za proroka w stylu Jana Chrzciciela czy Eliasza. Jest w tym trochę racji, bo Jezus głosi słowo Boże z mocą proroka. Ale On jest Kimś znacznie więcej niż prorokiem. Fałszywe, bo niepełne „obrazy” Jezusa są wciąż obecne w świecie. Islam widzi w Jezusie proroka, ale stanowczo sprzeciwia się uznawaniu Go za Boga i Zbawiciela. Przypisywanie bóstwa Jezusowi jest kamieniem obrazy, zarówno dla muzułmanów, jak i dla wyznawców judaizmu. Czy w imię dialogu międzyreligijnego wolno przemilczeć prawdę o Jezusie? Najcenniejszym darem, który chrześcijanie mają do zaoferowania światu jest przecież właśnie Jezus. Jeśli Kościół przestaje wyznawać prawdę o Mesjaszu w imię jakiejś formy religijnej poprawności czy tolerancji, traci rację bytu. Staje się zwierzłą solą.

3 Jak rozumieć ów surowy zakaz Jezusa, aby Apostołowie nikomu nie zdradzali Jego tożsamości? Prawdopodobnie Jezus obawiał się błędnego rozumienia Jego misji w kategoriach politycznych. Izraelici oczekiwali Mesjasza, który wyzwoli ich spod panowania Rzymu. Dziś też można spotkać się z interpretacją Jezusa jako głosiciela polityczno-społecznego wyzwolenia. Istniało i nadal istnieje ryzyko błędnego odczytania misji Chrystusa. Jezus nie przypadkiem zaraz po wyznaniu wiary Piotra mówi o swoich cierpieniach, o odrzuceniu, śmierci i zmartwychwstaniu. Uczniowie rozumieją istotę mesjańskiego posłannictwa Jezusa dopiero po Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Pascha Chrystusa jest kluczem do odczytania Jego tożsamości. Krzyż jest rodzajem papierka lakmusowego, pomagającego właściwie odczytać mesjańską misję Jezusa, a dziś Kościoła.

4 Wróćmy do punktu pierwszego. Uczniowie widząc Jezusa modlącego się odrywają prawdę o Nim. Aby odczytać tajemnicę Jezusa, trzeba wspólnie z Nim się modlić. Zwłaszcza w Ogrodzie Oliwnym. Zostańcie ze mną i módlcie się – prosił Jezus najbliższych uczniów. To była modlitwa poprzedzająca Jego śmierć. Piotr i inni posnęli. Nie trwali z Nim w Jego samotności. Dlatego potem Piotr mówił, że nie zna Jezusa. Chrześcijańskie wyznanie wiary rodzi się na modlitwie, pod krzyżem. **„Ten, kto widział bliskość Jezusa z Ojcem i poprzez to zrozumiał Jego samego, stanie się opoką Kościoła” (Benedykt XVI).**

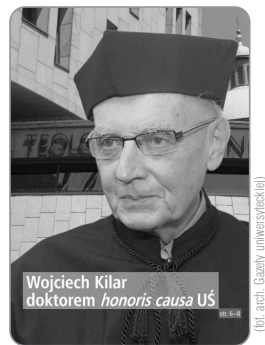
Ks. Tomasz Jaklewicz

Powspominajmy!

Wczoraj minęła 10. rocznica od dnia, gdy nasz wspaniały parafianin i światowej sławy kompozytor śp. Wojciech Kilar otrzymał na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego tytuł doktora honoris causa. „*Humanista i mistrz młodych pokoleń; człowiek głębokiej wiary, kontemplacji i ducha mistycyzmu; propagator orędzia ewangelicznego i treści biblijno-teologicznych; przyjaciel ludzi wrażliwych na piękno i wartości duchowe*” – napisali o Kilarze reprezentanci Uniwersytetu.

Pamiętam, że podczas tej podniosłej uroczystości (miałam zaszczyt w niej uczestniczyć) piękną laudację wygłosił ks. prof. Jerzy Szymik. Dzisiaj – dzięki życzliwości Księdza Profesora, który udostępnił mi tekst tej laudacji – chciałabym przypomnieć niektóre jej fragmenty. Laudator mówił m.in. o drodze Wojciecha Kilara do duchowej harmonii w życiu i muzyce, o jego życiowej postawie, którą cechowała prawda, odwaga, szczerłość wypowiedzi oraz niezwykła skromność.

Natomiast Wojciech Kilar w czasie swego wystąpienia wyznał, że to wyróżnienie jest dla niego niezwykle ważne, ponieważ otrzymał je w Katowicach, w których spędził trzy czwarte swojego życia. „*Jest to jakby kolejne potwierdzenie tego mojego drugiego obywatelstwa, tej mojej drugiej, po Lwowie, małej ojczyzny*” – zaznaczył. Dodam tylko, że tą małą ojczyzną był dla Kilara Brynów i nasza parafia. Zbliża się 90. rocznica jego urodzin, pamiętajmy o śp. Wojciechu Kilarze i jego małżonce Barbarze w naszych modlitwach. Prosił nas o to, gdy w 2012 roku w naszej świątyni dziękował Bogu za 80 lat życia.

Wojciech Kilar został doktorem honoris causa Uniwersytetu Śląskiego 18 czerwca 2012 roku

Krystyna Kajdan

Musica, (meta)physica, theologia

Coram angelis psallam Tibi, Domine (Psalm 138, 1)

Istnieje tylko rzeczywistość metafizyczna. Tylko tajemnica jest pewna... Na tym paradoksie opiera się sztuka, która nie może istnieć bez metafizycznych i religijnych podstaw.

Wojciech Kilar

Przez wiele lat nie umiałem tego nazwać. Czego? Istoty przejmującego doświadczenia spotkania z najbardziej wewnętrznym nurtem muzyki Wojciecha Kilara, samego rdzenia tej sprawy. Czuję ją, do trzewi, do dnia serca, ale pozostawałem niemy. Dopiero przeczytany niedawno fragment wspomnień kard. Josepha Ratzingera, dał mi język i pozwolił rzecz wyrazić: „Mam wciąż w pamięci koncert, który po przedwczesnej śmierci Karla Richtera prowadził w Monachium Leonard Bernstein. Siedziałem obok ewangelickiego biskupa Johannes Hanselmann. Kiedy triumfalnie wybrzmiał ostatni dźwięk jednej z wielkich kantat Bacha, spontanicznie popatrzyliśmy na siebie i równie spontanicznie powiedzieliśmy: >>Ten, kto słyszał, wie, że wiara jest prawdziwa>>. Muzyka ta wyraża tak niesłychaną siłę obecnej w niej rzeczywistości, że człowiek wie – nie przez wnioskowanie, ale przez wstrząs – że coś takiego nie może pochodzić z pustki; mogło się zrodzić jedynie z mocy prawdy – dzięki natchnieniu kompozytora... To jest możliwe, realne. A ponieważ aula ta jest aulą Wydziału Teologicznego, niech po słowach obecnego Papieża wybrzmiał w niej słowa Jego wielkiego, błogosławionego Poprzednika:

„(...) Pragnę osobiście pogratulować wspaniałej Missa pro pace (...) Majestatyczna prostota, piękno zakorzenione w chrześcijańskiej tradycji i brzmienie oddające wyrastające zeń polskiego ducha, sprawiają, że utwór ten dostarcza nie tylko estetycznych wrażeń, ale

może wyzwać głęboko religijne przeżycia. (...) Jest to bardzo piękna msza. Dziękuję za (...) okazję do zadumy nad Bożym i ludzkim kształtem pokoju, który w harmonii muzyki znajduje tak wymowny, niejako pełny wyraz, a w rzeczywistości pozostaje wciąż jeszcze przedmiotem tęsknoty ludzi i narodów. Modłę się, aby harmonia ducha jak najprędzej przepęłniła serca wszystkich”.

Oto reakcja Jana Pawła II na wstrząs-katharsis wywołany *Missa pro pace*, na moc prawdy, na muzykę Kilara: modlitwa o harmonię ducha. Nieprzypadkowo jedna z najważniejszych książek, jakie powstały o dziele Kompozytora nosi tytuł *Żywioł i modlitwa* i mocno akcentuje drogę do duchowej harmonii w życiu i muzyce Kilara. Merytorycznie i muzykologicznie ocenili doktorską wartość tego dzieła trzech wybitni recenzenci: prof. Marta Kierska-Witczak, prof. Józef Świder i prof. Leon Markiewicz (...).

Moje zadanie, jak rozumiem, jest inne: nie tyle oceniać ściśle muzyczny i muzykologiczny walor kompozycji Kilara (nie mam ku temu kompetencji), co spróbować ukazać istotę związku teologii i muzyki, nauki i sztuki, uniwersytetu i filharmonii. I tym sposobem uzasadnić sens i głębię tego honorowego doktoratu. Najkrócej, najprościej: pokazać światło, którym postać i dzieło katowiczana Kilara rozjaśniają teologię uprawianą w tych katowickich, przecież, murach. Uroczystość dzisiejsza bowiem jest w gruncie rzeczy opowieścią o naszych – Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego – intuicjach, pragnieniach i marzeniach, które Kilar pozwala nam publicznie, przy aż tak otwartej kurtynie i tak znakomitej publiczności, nazwać. Taki nasz wielki pożytek z Laureata... Bo, jak śmiem twierdzić, ten doktorat *honoris causa* jest o wiele bardziej potrzebny nam, Wydziałowi Teologicznemu, szerzej: Uniwersytetowi, niż Czcigodnemu Laureatowi, wielokrotnie już honorowanemu na całym świecie. Co mówię szczerze, z pokorą i dumą, a też z pewnym zamysłem. Ten zaś dotyczy tego, że chcielibyśmy – jako akademicy śląscy teologowie – nosić i propagować Kilarowe znamię, tę rozpoznawalną w świecie muzyki tonację, syntezę: intelektualną i artystyczną, duchową i egzystencjalną. To właśnie chcemy, wzorem Laureata, dawać naszemu Uniwersytetowi, siostrze nauk. Najkrócej: wiarę i piękno. Dokładniej: wzmacniać rozumność wiarą i pięknem.

Wydział Teologiczny naszego Uniwersytetu jest młody, kończy dwunasty rok istnienia. W Ewangelii to jest czas znalezienia Jezusa, zgubionego „pośrodku doktorów” (jak tłumaczył Wujek), Jezusa, który, jak się okazało, miał im parę pytań do zadania. A także przysłuchiwał się im i udzielał zdumiewających odpowiedzi. Właśnie to teologia jest winna i nauce, i sztuce: szukanie Chrystusa, znajdowanie Go pośród uczonych i pomoc w znalezieniu Go zarówno przez rozum jak i piękno. Poszerzyć rozum poza ciasne granice racjonalizmu, w stronę eksploracji Tajemnicy, Logosu. Oto naukowe zadanie teologii. Zakwestionować ograniczenia greckiej estetyki, wskazując na piękno Chrystusa, który „nie miał wdzięku, ani blasku, ani wyglądu, by się nam podobał (Iż 53,2), ale zarazem – torturowany, oszpecony, zabity – był „najpiękniejszym z synów ludzkich” (Ps 45). Decydująca dla prawdy piękna jest miłość – zrezygnować z piękna dla miłości jest istotą piękna i najwyższą jego postacią. Oto estetyczne zadanie teologii. Ale teologia winna też słuchać. Sztuka ma jej do powiedzenia, jak i każdej innej uniwersyteckiej dyscyplinie: prawda, której szukasz i której służysz, potrzebuje piękna. Hegel mylił się w wielu kwestiach, ale tu bez wątpienia trafił w sedno: *Wahrheit wäre nicht, wenn sie nicht schiene und erschiene* – do istoty prawdy należy jej „wybłysk”, olśniewające piękno. Uniwersytet jak powietrze potrzebuje rozświetlającej mocy sztuki.

I obie te rzeczy mówi Kilar muzyką i życiem, nam, ludziom uniwersytetu: jako chrześcijanin (potrzebujecie Chrystusa) i jako artysta (potrzebujecie piękna). Dlatego jest ten głos dla nas, teologów tak cenny, godny najwyższego akademickiego honoru. Ten głos i jego Autor dodają nam odwagi w największych sporach współczesności. Odwagi dodaje nam jego nieugięta, paradygmatyczna wręcz droga. On, fetowany autor sonorystycznych arcydzieł, takich jak *Riff 62*, *Generique* czy *Diphthongos* szedł za wewnętrznym impulsem prawdy, za wiernością temu, co najgłębsze i nie uległ – pomimo ostrych pohukiwań krytyki – ani fetyszowi nowoczesności,

ani presji awangardy, ani przefilozofowaniu sztuki, szukając tego, co nowe w muzyce na miarę przełomu, który, jak widzimy po owocach dokonywał się w jego sercu. Jak kiedyś św. Augustyn opisywał swoją drogę jako powrót z *regio dissimilitudinis*, „krajów, gdzie wszystko jest na opak”, „inaczej”, z tych „dalekich stron”, do których wywędrował marnotrawny (Łk 15, 11-32), a w których jego największym marzeniem była już tylko karma dla świń, z krainy kakofonii (Augustyn!) do krainy harmonii, gdzie czekał Ojciec – tak podobnie muzyczna droga Kilara wiodła z nizinnych, depresyjnych krain dodekafonii w krainy wyżej położone, w krainy górskie, *ad montes*: tatrzańskie, jasnogórskie, i jeszcze wyżej... Do *Coram angelis psallam Tibi, Domine*. Była i jest to droga wierności prawdzie, jak sam powiedział: „przeciwko kłamstwu w muzyce, przeciwko oszukaniu ludzi”. Ta droga jest muzyką – *musica humana*...

„Zbawiciel jest polifoniczny” (πολύφωνός). W tym zdaniu, zapisanym na przełomie I i II wieku w Protreptikosie, Klemens z Aleksandrii połączył teologię z muzyką. Istnieje bowiem najgłębsze z możliwych pokrewieństwo muzyki i teologii, piękna i prawdy – w Nim, Zbawicielu. Dlatego muzykowi, kompozytorowi o światowej sławie, Uniwersytet Śląski nadaje doktorat *honoris causa* z inspiracji swojego teologicznego fakultetu. Dla którego ten rodzaj syntezy jest zadaniem, racją istnienia. Bo, powtórzmy, istnieje punkt, gdzie wszystko spotyka się ze wszystkim: muzyka i teologia, filozofia i religia, fizyka i polityka, sztuka, nauka i życie. Istnieje Prajednia. Prawdziwie polifoniczny jest Zbawiciel.

Mistrz, wiersz na koniec, Tobie tu dedykowany: **Zdarzało się, że byłem już tego blisko, kilka razy najbliżej jak tylko może przydarzyć się ludziom; choć zawsze pod osłoną. Ale nie dało się bliżej. Trzymało się na bezpieczną odległość zdania, koniunktywu, przecinka. Nie byłem gotowy na miłość. Czasem pręga światła na trawie, oczy gorejące w mroku, konstelacja nut, biała sierść mgły, wilgoć, nad ranem, ciągnąca od strony otchłani – zdawały się szeptać: sięgniesz, dołaz. Ale miało być niedosiężne. I słyszałem jedynie miękkie szelest w ciemności. I wiedziałem, że musi być niewyobraźalnie piękne. I że jeszcze nie teraz.**

Tyle wiersz. Ale Twoje doświadczenie i muzyka zdają się iść dalej... Mówiłeś niedawno, słyszałem: być może muzyka ma jedyna zezwolenie na wejście dalej, głębiej, w niedosiężną dla innych prawdę świętych tekstów... Dalej: jak wtedy, kiedy patrzysz wiosną na kwitnące magnolie w ogrodzie, na tyłach domu przy ulicy Kościuszki; jak wtedy, kiedy widzimy na Twojej dłoni dwie obrączki, jedną na małym, drugą na serdecznym palcu; jak wtedy, kiedy słuchamy ekstatycznego finału *Krzesanego*, kiedy to niebo zdaje się otwierać na oścież... Wtedy domyślały się, że zaglądałeś za zasłonę. Ze już ktoś to dla nas zrobił: widział, a muzyki potrzebuje po to, żeby nam o tym opowiedzieć. I mówi nam: niewyobraźalnie piękne jest prawdziwe. Bo piękno jest prawdą, a prawda – pięknem. I stąd ta uroczyść. O tym ona jest.

ks. Jerzy Szymik; Katowice, 28 maja – 18 czerwca 2012 r.

Skład nowej Duszpasterskiej Rady Parafialnej na lata 2022-2027

Osoby z urzędu:

1. Ks. Tomasz Jaklewicz
2. Ks. Tomasz Klikowicz
3. Dawid Kobiela
4. Siostra Daniela, SSND

Osoby z mianowania proboszcza (przedstawiciele ruchów, wspólnot, stowarzyszeń i nadzwyczajnych szafarzy):

5. Krystyna Kajdan
6. Janusz Koza
7. Krystyna Szyja
8. Michał Węgrzyn
9. Ireneusz Żarłok

Poniżej przedstawiamy kandydatów do Rady z wyboru zgłoszonych przez parafian:

10. Marcin Jankowski
11. Andrzej Jurek
12. Agata Kachel
13. Marcin Macioł
14. Michał Otrębski
15. Weronika Pawłowicz
16. Teodor Zientek

Ogłoszenia duszpasterskie

12. NIEDZIELA ZWYKŁA

(19 czerwca 2022 r.)

WPROWADZENIE DO LITURGII:

Kim jestem dla was? To pytanie Pana Jezusa usłyszemy w dzisiejszej Ewangelii. Być chrześcijaninem oznacza odkryć w Chrystusie najważniejszą osobę na świecie, uznać w Nim Zbawiciela, który ma moc wyzwolić nas ze zła i obdarzyć nowym życiem. Kto uzna w Nim Mistrza, ten usłyszysz wezwanie: „jeśli chcesz, pójdz za mną”.

Kolekta przeznaczona jest na potrzeby naszej parafii. Bóg zapłać za każdą ofiarę.

1. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania procesji Bożego Ciała, za dekorowanie ołtarzy, okien i wszelką pomoc.
2. Nabożeństwo eucharystyczne z procesją wokół kościoła odprawimy dziś o godz. 17.30. Od poniedziałku do czwartku po mszach wieczornych będzie procesja z Najświętszym Sakramentem naokoło kościoła. Zapraszamy do udziału.
3. Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzyciela został w tym roku przeniesiona na czwartek 23 czerwca.
4. W piątek obchodzimy Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Podczas Mszy św. o godz. 8.00 będziemy dziękować Panu Bogu za miniony rok szkolny. Zapraszamy uczniów, rodziców i nauczycieli naszych szkół. Po Mszy świętej o godz. 18.00 odprawimy nabożeństwo do Serca Jezusowego.
5. W przyszłą niedzielę kolekta przeznaczona będzie na Stolicę Apostolską – tzw. Świętopietrze.
6. W gablotce, na stronie parafialnej i w naszej gazetce jest wywieszony skład nowej rady parafialnej. Pierwsze spotkanie odbędzie się we wrześniu.
7. Dzisiaj w Gościu Niedzielnym przeczytamy wywiad o zagrożeniach związanych ze smartfonami. Jest już wakacyjny numer „Małego Gościa. Jest jeszcze do nabycia Gość Ekstra o cudach eucharystycznych do nabycia w zakrystii w cenie 12 zł.
8. W tym tygodniu modlimy się za mieszkańców ulicy Pawiej.
9. Na nowy tydzień wszystkim życzymy Bożego błogosławieństwa.

Módlmy się za siebie wzajemnie...

W tygodniu od 19 do 25 czerwca 2022 roku modlimy się o wzrost wiary, nadziei i miłości dla mieszkańców ulicy **PAWIEJ**.

W szczególny sposób pamiętamy o chorych i wielkiem osłabionych oraz o zmarłych, którzy kiedyś mieszkali przy tej ulicy.

Niech nasza modlitwa będzie dla nich źródłem nieustannego Bożego błogosławieństwa.

Porządek nabożeństw

19 do 26 czerwca 2022 r.

12. NIEDZIELA ZWYKŁA 19.06

7.30 Za ++ córkę Małgorzatę, syna Marcina oraz rodziców Józefa i Annę – o dar nieba

9.00 Za ++ Cecylię, Wincentego, Stanisława, Jana i Leszka Strzyżewskich – o radość życia wiecznego

10.30 Za + Jana Sobczyka – o radość życia wiecznego (od sąsiadów)

12.00 Za + Bogdana Kajdana (10. rocznica śmierci) oraz za jego ++ rodziców Romana i Teresę – o radość życia wiecznego

18.00 Za ++ Wiktoria i Józefa Kempskich – o dar życia wiecznego

PONIEDZIAŁEK 20.06

8.00 W intencji Elżbiety Bieniek, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej

18.00 W intencji Reginy z okazji 88. rocznicy urodzin, z podziękowa-

niem za otrzymane łaski oraz prośbą o dalszą Bożą opiekę i zdrowie

WTOREK 21.06 – WSPOMNIENIE ŚW. ALOJZEGO GONZAGI, zakonnika

8.00 Za + Emilię Grucę – o radość życia wiecznego (od Józefa Wojdyły z rodziną)

18.00 Za ++ rodziców Maksymiliana (12. rocznica śmierci) i Krystynę Kolenda – o dar życia wiecznego

ŚRODA 22.06

8.00 W intencji Jana Bieniek z okazji urodzin i imienin, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie

16.00 W intencji nowożeńców: Angeliki Fischer i Marcina Bojarskiego

18.00 Za + Karola Szafran – o radość życia wiecznego (od sąsiadów z ulicy Warzywnej 3)

CZWARTEK 23.06 – UROCZYŚĆ NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCIELA

- 7.30** W intencji wnuków, z podziękowaniem za miniony rok szkolny oraz prośbą o dobre i bezpieczne wakacje
- 18.00** Za + ojca Antoniego Nowrockiego – o radość życia wiecznego

PIĄTEK 24.06 – UROCZYŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

- 8.00** Dziękczynna na zakończenie roku szkolnego w intencji uczniów i nauczycieli SP 11 i SP 65 oraz z prośbą o dobre i bezpieczne wakacje
- 18.00** Za ++ rodziców Jana i Stefanię, za ++ siostry Janinę i Natalię, za + Bożenę i + szwagra Eugeniusza – o dar życia wiecznego

SOBOTA 25.06 – WSPOMNIENIE NIEPOKALANEGO SERCA NMP

- 8.00** Za ++ Michała, jego ojca i dziadków z obu stron – o radość życia wiecznego
- 18.00** Za + Mariannę Kądziera, za ++ rodzeństwo i rodziców – o dar życia wiecznego

13. NIEDZIELA ZWYKŁA 26.06

- 7.30** W intencji Jana Bieniek z okazji urodzin i imienin, z podziękowaniem za dar życia i prośbą o Boże błogostawieństwo i zdrowie
- 9.00** Za ++ rodziców: Eleonorę i Piotra oraz Agnieszkę i Aleksandra oraz za ++ pokrewieństwo z obu stron – o radość życia wiecznego
- 10.30** **1 int.** Za ++ dziadków Franciszkę i Jana Kuczerów (55. rocznica śmierci) oraz za ++ z rodziny – o radość życia wiecznego
- 2 int.** W intencji Janiny Radziej z okazji rocznicy urodzin, z prośbą o błogostawieństwo Boże i opiekę Matki Bożej
- 12.00** W intencji małżonków Ingi i Stanisława Wojtas z okazji 55. rocznicy ślubu – dziękując Opatrzności za wszelkie otrzymane łaski oraz prośbą o dalszą opiekę i błogostawieństwo Boże
- 18.00** Za + ks. Marka Targiela (22. rocznica śmierci) – o radość życia wiecznego

KANCELARIA PARAFIALNA czynna:

- w poniedziałek i wtorek od 17.00 do 18.00,
- w środę i piątek od 8.40 do 10.00,
- w czwartek od 18.40 do 20.00.

W sprawach pilnych dotyczących np. pogrzebu, wezwania do chorego proszę dzwonić na probostwo, tel. nr 32 2518 660.

Kancelaria usytuowana jest w budynku probostwa przy ulicy Przyklinga 12.

Tygodnik wydawany przez Parafię pw. Najśw. Imion Jezusa i Maryi.
Adres dla korespondencji: Katowice, ul. Przyklinga 12, tel. 32 251 86 60.

Strona internetowa: www.parafiabrynow.pl email: brynow.jm@katowicka.pl
Redaguje kolegium.

Nr konta bankowego parafii: ING BANK ŚLĄSKI – 71 1050 1214 1000 0090 3186 9135